

Norske Teater, som jeg har drøftet denne sag med.

Så vil jeg endelig sige til sidst, at jeg forstår ikke rigtig, hvordan operahuset faktisk hænger sammen. Skal det være et operahus, eller skal det være en scene, som skal kunne det hele, altså igen en fleksscene? Her må vi høre, hvad De Konservative mener, de har fået lovning på. Finansieringen er så tynd, at det virkelig er et spørgsmål, om ikke det er ønsketænkning fra De Konservatives side, at de har fået deres ønsker opfyldt – bare i en lidt anden rækkefølge, men det er jo vilkårene, når man laver forlig. Det forlig er jeg også gået med i, men jeg kan forstå, at jeg kun må være med, hvis jeg accepterer hele redegørelsen. Jeg havde ellers fået at vide af den konservative ordfører, at det er ikke den, der ligger til grund for forliget, men forligsteksten, men det forholder sig altså tilsyneladende forskelligt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er for at forebygge en myte. Fru Margrete Auken er ikke blevet smidt ud af noget forlig. Fru Margrete Auken har af mig fået at vide, at hun ikke er velkommen til at tilslutte sig et, og den eneste grund til det er, at fru Margrete Auken igen og igen og igen i dag har sagt stort set det modsatte af, hvad der står i det forlig, der er indgået. Og man er selvfølgelig ikke velkommen, når man vil det modsatte af, hvad forligspartierne vil, sådan er det bare.

Skulle SF en af de nærmeste dage markere over for de fire forligspartier, at man er fuldstændig enig i det grundlag, der ligger for forliget; at man er enig i, at de fire kunstarter skal holdes sammen, og at man også tilslutter sig synspunktet om, at der skal laves fællesforestillinger – ja, så har jeg intet problem med, at SF er en del af forliget, og så kan det jo være SF uden fru Margrete Auken. Men med det, fru Margrete Auken har sagt i dag, er der ingen, der er smidt ud, så har vi bare konstateret, at der ingen grund er til, at fru Margrete Auken går med, for i givet fald går hun med på et forkert grundlag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er bare lige til hr. Duetoft for en klarheds skyld: Jeg er SF's ordfører på sagen her, og den tale, jeg holdt, er selvfølgelig godkendt i SF's folketingsgruppe, så jeg ved ikke rigtig, hvad

det er for nogle historier, hr. Peter Duetoft går og brygger på.

Vi har altså sagt nej til store dele af redegørelsen, men vi har sagt ja til forligsteksten – også selv om der var ting i den, vi syntes var besværlige, fordi vi mente, det alligevel var et grundlag, vi kunne arbejde videre på. Men når det så viser sig, at man mener, det er hele redegørelsen, der er grundlaget, kommer vi stort set tilbage til Det Kongelige Teaters 10-års-plan fra oktober, som jo over én bank blev kritiseret af kunstnerne. Vi er tilbage til alt det med mødesteder, og hvad ved jeg, og så begynder det altså at blive alt for letfærdigt til en så vigtig institution som Det Kongelige Teater.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Med hensyn til at lave foredrags- og oplysningsvirksomhed vil jeg i al beskedenhed sige, at det har jeg også forstand på, og jeg er i hvert fald fuldstændig sikker på, at det kan man godt lave inden for en ramme på ca. 300 mio. kr. Jeg synes overhovedet ikke, det er svært. Der er faktisk ikke noget, der er ret meget nemmere end at sørge for, at der er en solid debat i tilknytning til væsentlige aktiviteter i samfundet, og jeg kan ikke forstå, hvis ikke SF også skulle synes, at det var vigtigt, at teatret fungerede som et socialt sted – et sted, der bidrog til debatten i samfundet om væsentlige samfundsanliggender.

Så til spørgsmålet om, hvorvidt Gamle Scene kan bruges til opera og ballet: Det bliver vi aldrig nogen sinde færdige med at debattere, for det er der meget forskellige holdninger til. Men jeg har fæstnet mig ved, at virkelig mange internationale eksperter har slået fast, at Gamle Scene på mange måder er en fortrinlig scene til opera og ballet, selv om der er nogle forestillinger, der ikke egner sig til Gamle Scene.

Men jeg tror også, at selv fru Margrete Auken kan se, at Gamle Scene ikke egner sig til moderne skuespil. Det må være klart for enhver, at det gør Gamle Scene ikke. Det er umuligt at have øjenkontakt med skuespillerne, hvis man sidder et lille stykke nede i salen. Det er umuligt at opnå den intimitet, der er nødvendig for moderne skuespil.

Nu har fru Margrete Auken det jo med at vurdere folks kvalifikationer. Jeg håber selv, at jeg må have de pædagogiske kvalifikationer, der skal til for at finde ud af, om SF – eventuelt minus fru Margrete Auken – har tilsluttet sig forliget.